

at yttre, ere de Tilfælde, hvori Sligt kan indtræffe, efter den Erfaring, jeg har havt i den forgangne Tid, yderst sjældne, jeg veed ikke, at de ere indtrufne, de ere slet ikke forekomne hos os, og der har dog ligget mange Slags Trop- per hos os i den forgangne Krigstid. Det var af den Grund, at jeg yttrede, at jeg troede, at denne § havde mindre practiff Vigtighed, men at jeg derimod paa den anden Side ikke kunde nægte, at der kunde tænkes saadanne ifolerede Forhold, hvor det kunde være af Vigtighed for Officererne at have denne Ret. Jeg vil være enig med den sidste ærede Taler i, at det maaskee kunde være en Forbedring ved Udvalgets Forslag, naar der blev gjort en saadan Tilføining som den, han antydede: „hvor Bespisning ikke kan erholdes“. Men saaledes som Forslaget her er stillet, og Forskjellen alene ligger i, om Naturalforpleining ydes eller ikke, da troer jeg virkelig, at Udkastets § i enhver Henseende maa være at foretrække.

Funder: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at jeg heller ikke troer, at det er af nogen meget stor practiff Vigtighed. Jeg er overbevist om, at Bestemmelsen ikke lettelig vil af Officererne blive misbrugt, og jeg siger aldeles ikke til noget bestemt enkelt Tilfælde; men jeg troer dog, at det maaskee vilde være ønskeligere, at denne Bestemmelse ikke fik videre Omfang, end Nødvendigheden kræver, da der maaskee dog kunde af En eller Anden, som kunde komme i det Tilfælde at være Dvarteervært, lægges en større Vægt derpaa, end der egentlig kunde være Anledning til.

Røster: Jeg maa tillade mig at bemærke, at blandt de mange Ulemper, som Indquarters- ringsvæsenet medfører, hører denne vistnok til de ubetydeligste, og den fortjener derfor heller ikke mange Ord, ligesom Udvalget ikke sætter videre Præis paa at beholde denne Ændring. Men dersom denne Indrømmelse skal staae fuldkommen aaben for Officererne, som Udkastet tilsteder det, saa forekommer det mig dog, at den kan fremkalde flere Collisionstilsfælde, end jeg indseer, der kan blive Tilfældet, naar det Mødsatte finder Sted. Thi naar denne Til- ladelse staaer dem aaben, saa er det dog ikke bestemt, i hvilken Grad de have den, med hvem

de skulle kunne udføre denne Madlavning, — thi naturligtviis kan det ikke gjælde for deres egen Person, det maa være deres Folk, enten deres egne Tjenere eller Andre, som de kunne faae dertil, — og en saadan fri Benyttelse af den ved Andre end deres egen Person, kan dog let tænkes at fremkalde Ulemper, som jeg mener, at man maa kunne undgaae ved at indskrænke denne Afgang paa den af Udvalget foreslaaede Maade eller paa den Maade, som nylig er bragt i Forslag.

Formanden: Hvis Ingen videre ønsker at yttre sig ved dette Afsnit, kunne vi gaae over til Afstemning. Jeg skal dog, forinden vi skride dertil, spørge Comiteen, hvad nu dens Mening er med Hensyn til det stillede Ændringsforslag til § 2.

Ordføreren: Da Forslaget dog har fundet nogen Understøttelse og mulig kan foranledige et Ændringsforslag til 3die Behandling, saa troer jeg ikke det kan være af Veien, at det kommer under Afstemning, da mulig Udsaldet, som jeg nok forudsæer, vil have nogen Indflydelse paa de Ytringer, som ere faldne med Hensyn til det til 3die Behandling paatænkte Ændringsforslag.

Formanden: Ja det var blot et bestemt Ja eller Nei, jeg ønskede.

Man gik derpaa over til Afstemningen over dette Afsnit, der gav følgende Resultat:

ad § 1.

1) Forslag af Udvalget: At der til § 1 føies de Ord:

„Ligeledes ophæves bemeldte Forordnings § 39.“

blev eenstemmigt vedtaget med 39 Stemmer.

2) Udkastets § 1 med den vedtagne Forandring:

De i Frd. af 9de Mai 1806 i §§ 17—23 indeholdte Bestemmelser, der ved provisoriff Placat af 6te Juni 1848 ere suspenderede, ophæves, forsaavidt de ikke ere optagne i nærværende Lov. Ligeledes ophæves bemeldte Forordnings § 39.

blev eenstemmigt vedtaget med 39 Stemmer.